



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 337/2015**  
**14.04.2015. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката Л.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 669/10 од 28.01.2014. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 136/14 од 07.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2015. године, донео је једногласно:

**ПРЕСУДУ**

**УСВАЈА СЕ** захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката Л.К., као основан, УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Ваљеву Кж1 136/14 од 07.08.2014. године и предмет враћа том суду, на поновно одлучивање.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 669/10 од 28.01.2014. године године окривљени М.А. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а уколико окривљеном изречена условна осуда буде опозвана у утврђену казну затвора ће му се урачунати време које је провео у притвору од 09.11.2005. до 16.12.2005. године. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 127.262,30 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а такође је делимично усвојен имовинско правни захтев оштећене Републике Србије и окривљени је обавезан да оштећеној Републици Србије плати износ од 19.580,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док се за преостали део имовинско правног захтева до траженог износа од 70.547,30 динара оштећена Република Србија упућује на

парнични поступак. Истом пресудом према окривљеном М.А. на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 233. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 136/14 од 07.08.2014. године делимично су усвојене жалбе бранилаца окривљеног М.А., тако што је Виши суд у Ваљеу на основу одредбе члана 459. став 1. ЗКП у вези члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП преиначио пресуду Основног суда у Ваљеу К 669/10 од 28.01.2014. године тако што је окривљеног М.А. огласио кривим, због кривичног дела проневера из члана 251. став 1. КЗ РС, за које му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Том пресудом на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП, према окривљеном М.А. одбијена је оптужба да је починио кривично дело фалсификовање исправе из члана 233. став 1. КЗ РС док је првостепена пресуда "у непреиначном делу остала непромењена".

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.А., адвокат Л.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, а из навода да је правноснажним пресудама повређен закон из члана 453. ЗКП, произилази да захтев подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи, тако што ће према окривљеном одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. указује да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 136/14 од 07.08.2014. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Овом законском одредбом постављен је, између осталог, захтев објективног идентитета између оптужбе и пресуде, који се заснива на оптужном начелу по коме нема поступка без овлашћеног тужиоца и по коме тужилац одређује предмет суђења, а све у циљу спречавања мешања основних процесних функција, односно преношења функције оптужбе на суд и тиме делимичног спајања двеју процесних функција које се искључују.

Следствено изнетом, објективни идентитет између оптужбе и пресуде постоји уколико пресуда има за основу не само идентичан догађај из прошлости, већ не сме изаћи из чињеничног описа тог догађаја како га је дала оптужба и то посебно у погледу радње извршења, а у супротном, суд нарушава законом постављени захтев објективног идентитета између оптужбе и пресуде.

Према садржини оптужнице која у погледу радње извршења није мењана, радња извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, окривљеног се састојала у "искоришћавању и прекорачењу граница службеног положаја".

Према садржини другостепене пресуде окривљени је оглашен кривим због кривичног дела проневера из члана 251. став 1. КЗ РС, а радња извршења овог кривичног дела се састојала у томе да је окривљени у својству шумара за приватне шуме "присвојио новац који му је био поверен на раду" у Шумској управи у В.

Тако дат опис радње извршења кривичног дела по оптужници и по другостепеној пресуди је потпуно различит у погледу битних чинилаца, јер је другостепени суд у изреку пресуде унео радњу извршења кривичног дела проневера из члана 251. став 1. КЗ РС која окривљеном у поднетој оптужници није стављена на терет, што представља повреду објективног идентитета између оптужбе и пресуде, па је тиме другостепени суд прекорачио оптужбу, односно учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, на коју се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., укинуо пресуду Вишег суда у Ваљеву Кж1 136/14 од 07.08.2014. године и предмет вратио истом суду, као другостепеном, на поновно одлучивање, како би Виши суд у Ваљеву, као другостепени, у поновном поступку отклонио повреду закона на коју је указано овом пресудом.

Како је Врховни касациони суд другостепену пресуду укинуо због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, то се, по оцени овог суда истакнута битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, показује беспредметном.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,  
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Драгиша Ђорђевић, с.р.**